

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
MASTER IN PUBLIC ADMINISTRATION – MPA**

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«Η Συμβολή του Coaching στην Ατομική Ανάπτυξη των
Αθλητών και τις Επιδόσεις τους»**

**Κουκούτσι Στυλιανή
Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια**

**ΠΑΦΟΣ
2017**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα εργασία δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί αν δεν είχα τη στήριξη της οικογένειάς μου την οποία και ευχαριστώ πολύ για την κατανόηση και την ενθάρρυνση μέχρι την τελική ολοκλήρωσή αυτής της προσπάθειάς μου.

Σημαντική παράλειψη θα ήταν να μην ευχαριστήσω τον coach και μέντορα μου σε αυτήν την ακαδημαϊκή προσπάθεια τον Επιβλέποντα Καθηγητή μου Δρ Χρ. Ακρίβο ο οποίος με πήρε από το χέρι και με οδήγησε στην ανακάλυψη της επιστημονικής γνώσης και του τρόπου αποτύπωσής της σε μία διπλωματική εργασία. Εκφράζω θερμά τις ευχαριστίες μου στο πρόσωπό του ως ακαδημαϊκού και συμβούλου.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συμφοιτητές μου για τη συνεργασία και τους Καθηγητές μου στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις για τις γνώσεις και την παιδεία που απέκτησα σε όλη τη διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα εργασία ασχολείται με την περιγραφή και τη μελέτη της αντιλαμβανόμενης και της προτιμώμενης ηγετικής συμπεριφοράς των προπονητών/τριών, τη σχέση τους με τα ψυχολογικά χαρακτηριστικά των αθλητριών, τους προσανατολισμούς των στόχων τους και την αλληλεπίδρασή τους με την αθλητική ικανοποίηση στα αθλήματα: Μπάσκετ, Βόλεϊ, Ποδοσφαίριση, Τένις, Υδατοσφαίριση, Ποδόσφαιρο και Ρυθμική Γυμναστική.

Η ηγεσία έχει αποτελέσει αντικείμενο πολλών ερευνητικών εργασιών σε ατομικά και ομαδικά αθλήματα, ερασιτεχνικές και επαγγελματικές κατηγορίες ή διαφορετικές ηλικιακές ομάδες, σε άνδρες και γυναίκες. Στη συγκεκριμένη μελέτη ο όρος ηγεσία συνδέεται με το coaching και νοείται ως η διαδικασία επηρεασμού των δραστηριοτήτων μιας οργανωμένης ομάδας στο πλαίσιο των προσπαθειών της για την επίτευξη ενός συγκεκριμένου στόχου (Barrow, 1977, σελ. 232).

Στο χώρο του αθλητισμού και των σπορ πολλοί προπονητές έχουν δώσει δείγματα επιτυχημένης ηγετικής ικανότητας και συμπεριφοράς. Στην πραγματικότητα, έχουμε συνηθίσει να θεωρούμε επιτυχημένους τους προπονητές που έχουν φέρει πολλά νικηφόρα αποτελέσματα. Η νίκη, αποτελεί ένδειξη επιτυχημένης ηγετικής συμπεριφοράς από τον προπονητή, αλλά δεν είναι αρκετή, διότι η επιτυχημένη ηγεσία είναι πολλά παραπάνω από μία απλή νίκη σε έναν αγώνα. Επιτυχημένοι θεωρούνται οι προπονητές που βοηθούν τους αθλητές τους να αναπτύσσουν νέες ικανότητες, να νιώθουν ευχαρίστηση όταν συναγωνίζονται με άλλους αθλητές και να αισθάνονται καλά με τους εαυτούς τους. Επίσης, οι επιτυχημένοι προπονητές διδάσκουν τους αθλητές τους όχι μόνο αθλητικές επιδεξιότητες, αλλά και τα ιδανικά που απαιτούνται για μια επιτυχημένη ζωή στην κοινωνία που ζούμε (Martens, 1980).

Στον αγωνιστικό αθλητισμό η προτιμώμενη από τους αθλητές ηγεσία και η αντιλαμβανόμενη από τους αθλητές και τους προπονητές ηγετική συμπεριφορά του προπονητή, εμπλέκονται με την επίτευξη κοινών στόχων στην εκτέλεση του έργου της ομάδας (Chelladurai, 1984). Μέχρι σήμερα, οι περισσότερες μελέτες της ηγεσίας στον αθλητισμό έχουν επικεντρωθεί στην προσωπικότητα του προπονητή (Sage, 1975) ή στον τύπο ηγετικής συμπεριφοράς του προπονητή, κυρίως αυταρχικού έναντι δημοκρατικού τύπου προπονητή (Lenk, 1977). Ο Smith και οι συνεργάτες του πρότειναν ένα μοντέλο ηγεσίας (Mediational Model of Leadership) αναφορικά με τη συμπεριφορά των προπονητών μέσα από την παρατήρηση, τη μέτρηση των αντιδράσεων των αθλητών, την εκπαίδευση των προπονητών για να διαφοροποιούν τις

συμπεριφορές τους και την εκτίμηση των επιδράσεων ενός προγράμματος προπόνησης (Smith, Smoll, & Curtis, 1978, 1979; Smith, Smoll, Curtis, & Hunt, 1978; Smoll & Smith, 1980, 1989). Ο Chelladurai και οι συνεργάτες του πρότειναν το Πολυδιάστατο Μοντέλο Ηγεσίας (Multidimensional Model of Leadership), σύμφωνα με το οποίο η σύγκλιση των τριών τύπων ηγετικής συμπεριφοράς (ενδεικνυόμενης, προτιμώμενης, αντιλαμβανόμενης) έχει θετική επίδραση στην απόδοση της ομάδας και στην ικανοποίηση των μελών της (Chelladurai, 1978, 1990, 1993; Chelladurai & Carron, 1978). Με βάση το Πολυδιάστατο Μοντέλο Ηγεσίας δημιουργήθηκε η Κλίμακα Ηγετικής Συμπεριφοράς στον Αθλητισμό (Leadership Sport Scale; LSS; Chelladurai & Saleh, 1980) με σκοπό τη μέτρηση της συμπεριφοράς του προπονητή, όταν καθοδηγεί τους αθλητές του. Η κλίμακα αυτή χρησιμοποιήθηκε και στην παρούσα έρευνα από την οποία προέκυψαν σημαντικά συμπεράσματα.

Abstract

The present dissertation deals with the description and the study of the perceived and preferred leadership behavior of the coaches, their relationship with the psychological characteristics of the athletes, the orientations of their goals and their interaction with sports satisfaction. The sports examined in this essay are: Basketball, Volleyball, Soccer, Tennis, Water Polo, Football and Rhythmic Gymnastics.

Leadership has been the subject of many research work on individual and group sports, amateur and professional classes or different age groups, both men and women. In this study the term leadership is associated with coaching and is meant as the process of influencing the activities of an organized group in its efforts to achieve a specific goal (Barrow, 1977, p. 232).

In the field of sports and sports many coaches have given samples of successful leadership and behavior. In fact, we are accustomed to the successful coaches who have brought many winning results. Victory is an indication of successful leadership behavior by the coach, but it is not enough, because successful leadership is much more than just a win in a race. Successful are coaches who help their athletes to develop new skills, feel pleasure when they compete with other athletes and feel good with themselves. Also, successful coaches teach their athletes not only athletic skills but also the ideals that are required for a successful life in the society we live in (Martens, 1980).

In competitive sports, the leadership preferred by the athletes and the coaches' leadership athletes and coaches, are involved in achieving common goals in team performance (Chelladurai, 1984). To date, most of the sports leadership studies have focused on the coach's personality (Sage, 1975) or on the coach's leadership behavior, mostly authoritarian towards a coach of a democratic nature (Lenk, 1977). Smith and his colleagues proposed a Mediation Model of

Leadership with regard to coaches 'behavior through observation, measurement of athletes' reactions, training of coaches to differentiate their behaviors, and the assessment of the effects of an athlete (Smith, Smith, & Curtis, 1978, 1979; Smith, Smoll, Curtis, & Hunt, 1978; Smoll & Smith, 1980, 1989).

Chelladurai and his colleagues proposed the Multidimensional Model of Leadership, according to which the convergence of the three types of leadership (indicative, preferred, perceived) has a positive effect on the performance of the group and the satisfaction of its members Chelladurai, 1978, 1990, 1993; Chelladurai & Carron, 1978). Based on the Multidimensional Leadership Model, the Leadership Sport Scale (LSS, Chelladurai & Saleh, 1980) was created to measure the behavior of the coach when instructing his athletes. This scale has also been used in this research, which has led to significant conclusions.